

Халебъ именно: Маринъ Тилевъ, Иванъ Стояновъ, Добри Стояновъ, Димитръ Стояновъ, Стоянъ Стоиловъ и Димитръ Бундураджията, а друди да са закарать въ Цариградъ заедно съ турскитѣ катили, каквото Диню Петровъ Сивковъ, съ баща си заедно. който загиналъ въ тъмницитѣ, и Петъръ Н. Башеревъ, но не въ същата тъмница, и много други въ разни мѣста. Трети да побѣгнатъ отъ Едрине въ Гърция, каквото: Стоянъ П. Сивковъ, Добри П. Сивковъ и Атанасъ Драглевъ въ градъ Атина и други.

Тѣй като пѣмамъ по нататѣкъ положителни свѣдѣния за звѣрствата на турцитѣ; то ще са огранича да оставя празниъ безъ жители градъ на расположението на турскитѣ войски и на плячкаджийтѣ до 14-й день на Юлиа, които въ растоанне на деветъ дена са били нѣлни господари и распоредители на града, до новопооявившето са събитие въ селото Гюнюлюската махла.

Като пѣмамъ полетически данни отъ телеграфически извѣстия на вѣстивцитѣ, основавамъ са да развия и обясня Гюнюлюмахленското турско звѣрско приключение върху кланието на събранитѣ тамъ седемъ български села за отбрана отъ Черкезитѣ и турскитѣ башибозуци, на една народна пѣсець, която имахъ честта да я ислушамъ отъ една 16 годишна дѣвочка на име Мария Станкова родомъ отъ селото Чифликъ Ново-Загорска околия, която са намирала тамъ въ врѣме на кланието и ми разказа нѣкои нѣща подробно.

Песенъта захваща тѣй:

«Седемъ са села събрахъ,
 Въ Гюнюлюмахленската черкова, (2)
 Иванчо мами думаша: (2)
 Я излѣзъ мамо на вѣнка,
 Поглѣдай долу на горѣ;
 Отгорѣ идатъ 500 мина Черкези, (2)
 И хиляда черни Манафи. (2)
 На кждѣ сочомъ соцахъ, (2)
 Къмъ Гюнюлюската махала, (2)